

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
111 52 Stockholm
li.remissvar@regeringskansliet.se
li.dl@regeringskansliet.se

6 februari 2026

Remissyttrande: Åtgärder för att säkerställa veterinär beredskap under jourtid (Ds 2025:27)

Gröna arbetsgivare är arbetsgivarorganisationen för det gröna näringslivet, som omfattar bland annat skogsbruk, lantbruk, trädgårdsanläggning, golfverksamheter och djursjukvård. Vi organiserar cirka 4 000 företag med sammanlagt omkring 34 000 anställda. Inom djursjukvården fungerar vi även som branschorganisation för den privata sektorn. Våra medlemsföretag spelar en avgörande roll för livsmedelsförsörjningen, djurvälståndet och smittskyddet i Sverige.

Vi välkomnar promemorian Ds 2025:27 och dess övergripande syfte att säkerställa en robust och effektiv veterinär beredskap under jourtid. En fungerande djursjukvård är en grundläggande förutsättning för ett gott djurskydd, smittskydd och en trygg livsmedelsförsörjning, särskilt i tider av kris eller höjd beredskap. Vi ser positivt på att promemorian adresserar bristerna i den nuvarande beredskapen och föreslår konkreta åtgärder för att involvera privata aktörer i större utsträckning.

Sammanfattning

Gröna arbetsgivare tillstyrker i huvudsak promemorians förslag och bedömningar. Det är en korrekt och välgrundad analys att den veterinära beredskapen behöver stärkas genom ökade incitament för privat medverkan samt en mer ändamålsenlig organisering av jour- och smittskyddsberedskapen.

Vi delar bedömningen att incitamenten för privata aktörer att delta i jourverksamhet behöver öka väsentligt, och att detta är en förutsättning för ett fungerande system. Vi instämmer också i att statens åtagande bör renodlas till att i första hand avse lantbrukets djur och, där så krävs, hästar i områden med marknadsbrist. Det är korrekt att det statliga åtagandet – med undantag för möjligheten till avlivning av djurskyddsskäl – inte längre bör omfatta sällskapsdjur.

Samtidigt menar vi att flera delar av systemet behöver förtydligas och justeras för att de föreslagna åtgärderna ska få avsedd effekt i praktiken. Detta gäller särskilt nivåerna på beredskapsersättningen, konkurrensneutraliteten mellan statliga och privata aktörer samt ramarna för Distriktsveterinärernas verksamhet.

1. Statens åtagande för veterinär service (kapitel 5.11)

Gröna arbetsgivare delar promemorians bedömning att det är helt korrekt att statens ansvar för veterinär service ska koncentreras till lantbrukets djur samt häst där marknaden inte kan tillgodose behovet. I områden där det finns god tillgång till privata hästveterinärer är det rimligt att även häst i huvudsak hanteras av marknaden.

Vi instämmer fullt ut i bedömningen att statens åtagande inte längre ska omfatta sällskapsdjur, bortsett från möjligheten till avlivning av djur av djurskyddsskäl. Detta är en nödvändig och korrekt

avgränsning. Sällskapsdjursjukvården är idag väl utbyggd inom privat sektor, och ett fortsatt statligt åtagande riskerar att snedvrider konkurrensen utan att bidra till ökad beredskap.

Det är samtidigt viktigt att tydligt kommunicera denna förändring, så att ansvarsfördelningen mellan stat och privata aktörer är klar för både djurägare och vårdgivare.

2. Nationell beredskapstjänst, jouransvar och beredskapsersättning (kapitel 5.12 och 5.13)

Vi delar bedömningen att införandet av en nationell beredskapstjänst är en förutsättning för att systemet ska kunna fungera. En central samordning är nödvändig för att säkerställa likvärdig tillgång till veterinär service, tydliga kontaktvägar och effektiv resursanvändning vid både vardaglig jour och krissituationer.

Det är också helt korrekt att systemet måste utformas så att privata veterinärer på ett enkelt och förutsägbart sätt kan ta del av anslaget för veterinär fältverksamhet avseende vård till lantbrukets djur. Detta är avgörande för att fler privata aktörer ska kunna, och vilja, delta i jourberedskapen.

Vi instämmer i att införandet av en beredskapsersättning är ett steg i rätt riktning. Samtidigt framstår de föreslagna ersättningsnivåerna som låga och kan ifrågasättas om de i praktiken kommer att öka incitamenten i tillräcklig grad. Om beredskapsersättningen ska fungera som ett effektivt styrmedel behöver den vara tydligt differentierad och mer kraftfull.

Vi ser särskilt behov av högre incitament för jourberedskap avseende lantbrukets djur. Beredskapsersättningen bör användas som ett verktyg för att styra resurser dit samhällets behov är som störst. Det är rimligt att subventioneringen av vård till lantbrukets djur är betydligt starkare än för häst, givet lantbrukets betydelse för livsmedelsförsörjning och totalberedskap. Vidare finns det fler vita fläckar vad gäller djursjukvård till häst på den privata marknaden varvid det är korrekt analys att det är ett reellt behov att upphandla beredskap till häst i sådana områden.

Vidare delar vi bedömningen att det behöver förtydligas vad som krävs och förväntas av en veterinär i jourberedskap. Tydliga krav på tillgänglighet, insatstid och kompetens är nödvändiga för både uppdragsgivare och utförare. Samtidigt är det korrekt att mer avancerad djursjukvård inte kan och inte bör omfattas av det statliga åtagandet.

3. Smittskyddsberedskap (kapitel 5.14)

Vi instämmer i promemorians bedömning att smittskyddsberedskapen bör ligga centralt hos Jordbruksverket. Ett tydligt nationellt ansvar för smittskyddsfrågor är avgörande för att snabbt kunna agera vid utbrott av allvarliga djursjukdomar och för att säkerställa en samordnad hantering över hela landet.

4. Distriktsveterinärernas roll och konkurrensneutralitet

Gröna arbetsgivare ställer sig frågande till varför promemorian inte föreslår tydligare förändringar av ramarna för Distriktsveterinärernas verksamhet. Om statens åtagande inte längre ska omfatta vård till sällskapsdjur bör det finnas mycket starka skäl till varför Distriktsveterinärerna fortsatt ska få bedriva sällskapsdjursjukvård i enskilda distrikt.

Det är allmänt känt att Distriktsveterinärerna på många håll idag konkurrerar med privata aktörer inom sällskapsdjursjukvård, även på avancerad nivå. Detta är inte förenligt med ambitionen om konkurrensneutralitet och riskerar att tränga undan privata investeringar.

Vi menar att det är mer rimligt att öka den statliga subventioneringen av vård till lantbrukets djur än att låta Distriktsveterinärerna finansiera delar av sin verksamhet genom intäkter från

sällskapsdjurssjukvård, i enlighet med resonemang som förs i promemorian. Ett renodlat uppdrag för Distriktsveterinärerna skulle stärka både transparensen och legitimiteten i systemet.

Avslutande synpunkter

För att promemorians förslag ska få genomslag i praktiken krävs fortsatt nära dialog mellan lagstiftare, ansvariga myndigheter och branschorganisationer. Regelverken måste vara tydliga, förutsägbara och administrativt hanterbara, särskilt för små och medelstora företag.

Gröna arbetsgivare ser fram emot att fortsatt bidra konstruktivt i arbetet med att stärka Sveriges veterinära beredskap.

Med vänlig hälsning,
Olle Nykvist

Opinionsbildning & Public Affairs
Gröna arbetsgivare
olle.nykvist@grona.org
08-762 72 99